

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXXXV. An detur materiæ parvitas in peccatis homicidii &
luxuriæ ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFIDENTIA LXXXV.

An detur materiæ parvitas in peccatis homicidii & luxuriæ?

DE percussione, vulneratione & vindicta sicut & aliis injuriis contra proximum, non potest esse questio; quia tenuissima alapa, vel modica succensio hominis tibi importuni, etiam clerico facta, excusat te à censura canonis, *si quis suadente*, utique propter materiæ levitatem. De ipso autem homicidio sit

154. RESOLUTIO I. In homicidio non potest dari materiæ parvitas excusans à mortali. Ita noster Patrit. hic n. 17. Et ratio est: quia semper creditur magnum bonum vitæ humanæ; adeoque non solum abortus factus animati quocunque brevissimo tempore, sed nondum etiam animati peccatum mortale est, secundum omnes. Imò, in verior sententia vix quoque contingit parvitas materiæ mutilatione; quia minima pars abscissa corpus valde informe reddit. Cæterum de parvitate peccati luxuriæ major omnino est controversia propria sit

155. RESOLUTIO II. Non tantum quoad copulam, pollutionem distillationem, seu quamcunque voluntariam effusionem seminis illicitam, verum etiam quoad delectationem veneream seu libidinosam deliberatè & directè intentam, quæsitam practicè nulla potest esse materiæ parvitas excusans à mortali; adeoque omnis impudicitia cordis, oris, aspectus, tactus, oscula, amplexus, &c. facta causâ delectationis venereæ

captandæ sicut & omnis in illam deliberatus con-
sensus vel complacentia, semper est peccatum
mortale. Est communissima quoad *Patrit. cit. n.*
18. cui est doctrina certissima: quam latissime
probat *Rebell de justitia. p. 2. l. 3. q. 19. Less. l. 4.*
de justit. c. 3. n. 119. Sanch. l. 5. Moral. c. 5. Laym.
& Diana. Et

Ratio est: quia omnis delectatio venerea & li-
bidinosa ex natura sua ordinatur ad copulam seu
seminationem; imò reipsa, ut bene docet Gale-
nus, est ipsissima inchoatio pollutionis: quid e-
nim est, nisi motus humoris spermatici per spiritus
generationi servientes incalcescentis, & per certas
arterias ad instrumentum generationis tendentis &c.
Ergò sicut deliberatè velle copulam, seu semina-
tionem illicitam semper est peccatum mortale, ita
etiam deliberatè velle eam delectationem, seu com-
motionem veneream in se vel in alio, semper erit
peccatum mortale: & sicut in ipsa copula, vel se-
minatione illicita, ita & in ipsa delectatione vel
commotione illicita per se ordinata, & inchoante
seminationem illicitam nunquam poterit esse par-
vitas materiæ excusans à mortali saltem practice
loquendo. Confr. ex decreto Alexandri VII.
Anno 1666. emanato, ubi in propositionibus
damnatis 40. sic habet: *Est probabilis opinio, quæ
dicit esse tantum peccatum veniale, osculum habitum
ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo
oritur, secluso periculo consensus ulterioris, & pollu-
tionis.* Ubi sine dubio sermo est de delectatione
carnali, ex tali osculo directè intenta, captata, vel
admissa. Unde graviter seipsum decipiunt, qui
tactus

tactus partium verecundarum dum delectationem veneream per se directe non intendunt, excusant à peccato mortali; quia tales naturâ suâ nimium ad libidinem provocant; & certè graviora sunt peccata, si fiant circa personas ejusdem sexûs, quàm diversi, quia tunc ad gravius peccatum disponunt, ut notat Sanch. l. 9. de matrim. disp. 46. n. 18. sive ex intentione agentis, captantis scilicet directe delectationem veneream, circa quascunque partes fiant, etiam alias honestas. Cujusmodi sunt tactus faciei, compressio manuum, pulsatio pedum &c. Atque tunc tanta sunt peccata quanta est intentio facientis; utpote simplicis delectationis morosæ fornicationis, adulterii, sodomitæ &c.

CONFERENTIA LXXXVI.

An in materia venerea indirectè tantùm voluntaria saltem, detur parvitas materiæ?

156. **R**ESOLUTIO I. admittenda est parvitas materiæ excusans à mortali in impudicitia quoad delectationem solùm indirectè voluntariam, in causa scilicet levi posita, vel non ablata, secluso consensu & periculo consensus in ipsam delectationem, pollutionem, vel alium opus turpe. Ita uterque Marchant. apud Patrit. hic. n. 10.

Ratio est: quia valde rationabile & consonum est fragilitati humanæ, quod homo sub peccato mortali, non teneatur evitare omnem actionem levem, ex qua est periculum exurgendi aliquos motus delectationis venereæ: & cum hi motus

M s

longè